

[Bernhard Baunsgaard]

indkomstskat. Hr. Lykketoft ønskede ikke at have indskrænkninger i lovens virkning. Det var en lov, der kun omfattede to år, og den skulle være nem at administrere. Nu mener hr. Lykketoft, at det er rimeligt at indføre nogle ændringer. To af de ændringer er den nuværende skatteminister parat til at tage ansvaret for at administrere. Jeg ved ikke, hvad forklaringen er, men måske er den nuværende skatteminister dygtigere end hr. Lykketoft til at administrere – men ud over det ønsker hr. Lykketoft at være med til at påtvinge den nuværende skatteminister administreringen af en ændring, som hr. Lykketoft ikke selv ville tage ansvaret for, og som den nuværende skatteminister ikke vil tage ansvaret for. Kun så meget om det.

Så kommer jeg til det næste: er det rimeligt at indføre disse ændringer nu? Vi kan kun indføre dem ved at gennemføre en lov med tilbagevirkende kraft. Jeg gør opmærksom på, at tilbagevirkende kraft i folketingets definition, når der overhovedet har været diskussion om det, altid har drejet sig om en lov, der går ud over skatteyderne eller borgerne i andre forhold, aldrig om en lov, hvor det er staten, der påtager sig at rette en fejl.

Jeg vil gerne sige, at jeg personlig ikke ønsker at bryde dette princip om love med tilbagevirkende kraft. Det kan gå ud over et større eller mindre antal mennesker, men jeg mener, at ikke mindst, når vi har skatteminister, der fremholder retssikkerheden på skatteområdet så stærkt, og når vi har partier, der fremfører netop dette, kan vi ikke være bekendt at stemme for love, der har tilbagevirkende kraft, og som går ud over borgere, hvad enten disse bor her i landet eller varigt eller midlertidigt bor uden for landet.

Jeg kan ikke være med til det. Jeg kan derfor ikke være med til at tage ansvaret for at gennemføre det, men jeg understreger igen: den radikale gruppe har sagt, at disse ændringer ønskede vi, og hvis de var blevet fremsat dengang, da hr. Lykketoft var skatteminister, ville vi have stemt for dem, og det drager den en anden konsekvens af, end jeg gør.

Jeg vil også give til oplysning, at jeg naturligvis ikke som hr. Glistrups parti vil stemme ja i dag og nej i morgen. Jeg personlig stemmer på samme måde både i dag og senere.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Jeg er nødt til at sige til hr. Bernhard Baunsgaard, at det ikke er rigtigt, at de ændringsforslag, der er stillet her, var fremme i forhandlingerne, og at de blev fremdraget fra radikal side i de drøftelser, der gik forud for vedtagelsen af den negative indkomstskat. Det er rigtigt, at jeg påpegede problemet om de begrænset skattepligtige og, før lovforslaget blev fremsat, havde betænkeligheder ved at tage dem med, men også betænkeligheder over for EF-samarbejdet ved ikke at tage dem med. Det er korrekt. Men det er ikke rigtigt, hvis det billede skal tegnes, at det radikale venstre ene af alle havde en forudseenhed på dette område, som vi andre ikke havde.

Sagen er den, at vi ikke havde noget fortilfælde for en lovgivning af denne art. Det var ét problem. Et andet problem var, at det store flertal i folketinget var enig om, at lovforslaget skulle gennemføres meget hurtigt og så enkelt som muligt. Derfor så vi bevidst væk fra muligheden for at lave meget komplicerede særregler, det erkender jeg, men det har vist sig at være uforståeligt for befolkningen og vel også for mange af os, der var med til at lave loven, at der i praksis var enkelte tilfælde af helt åbenbart urimelige virkninger. Jeg mener ikke, der er noget forkert i, at et folketingsflertal tillader sig at blive klogere. Det er det, der er tilfældet i dag.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Et folketingsflertal har altid lov til at blive klogere, og jeg håber, at et folketingsflertal, hvis der er behov for det, også i fremtiden vil blive klogere.

Spørgsmålet drejer sig heller ikke om det. Spørgsmålet drejer sig om, at dette folketingsflertal for at rette en fejl, som det mener det har begået, derefter skal overtræde et meget klart retsprincip: ikke tilbagevirkende kraft. Det mener hr. Lykketoft, det mener jeg ikke.

Måtte jeg så rette hr. Lykketoft: det kan ikke hjælpe noget, man dutter mig noget på, jeg ikke har sagt. Jeg sagde ikke, at vi fra radikal side havde fremført alle disse ændringer og betænkeligheder. Jeg sagde, de